

Afsluiting van het Pronkjewailpad

Minimaal 200 kilometer hebben de wandelaars die zaterdag een medaille ontvingen voor hun deelname aan het Pronkjewailpad in de benen. Na zeven maanden hebben de deelnemers hun tocht door het Groninger landschap voltooid. „Ik ben van Groningen gaan houden.”

LYANNE LEVY

Meestal lopen de tweehonderd deelnemers van het Pronkjewailpad alleen door het Groninger landschap. Dan genieten ze van de rust en de ruimte en de weidse uitzichten. Zaterdag is het net even anders. De tocht eindigt midden in het centrum van Groningen in de Martinikerk. Onder het metershoge plafond krijgen de wandelaars een medaille.

In een jaar tijd hebben ze 200, 250, 350 of soms zelfs het dubbele afgelegd. Door Oost-, Noord-, en Zuid-Groningen. Vanaf april tot eind oktober konden de lopers van donderdag tot zondag op pad. Bij ondernemers hebben ze onderweg een stempel gekregen. Zo weet de organisatie zeker dat de deelnemers de tocht hebben uitgelopen.

Volgend jaar komt er een vierde route bij: West-Groningen. Wie die vier allemaal heeft afgelegd, heeft een volledige medaille binnenge-

‘Zo samen afsluiten met een eierbal en een biertje is erg mooi’

sleept: een Pronkjewail met golden raand. Elke voltooide route is goed voor een deel van de medaille.

Bernadette van de Coolwijk - Brogers (58) krijgt zaterdag twee delen van de medaille. Ze heeft twee tochten gelopen dit jaar. En niet vanuit Groningen, maar vanuit Brabant. Coolwijk - Brogers woont in Oss en ging de afgelopen maanden vaak op zondag met de trein naar Groningen om door de provincie te wandelen.

Ze raakte in Groningen verzeild door deelname aan de Tocht om de Noord vijf jaar geleden. Die wandeltocht beviel zo goed, dat ze blijft terugkeren. „Ik ben van Groningen gaan houden. Het landschap is heel mooi. Het ene moment wandel je door een dorp, het andere door een

open landschap.”

Het is niet alleen de natuur die Coolwijk - Brogers in haar hart heeft gesloten. Het zijn ook de mensen. „Groningers zijn vriendelijke mensen. Heel open. Ik dacht van te voren dat ze stug zouden zijn, maar als ik de trein verlaat dan word ik al aangesproken met moi. Dat ken ik helemaal niet.”

Volgend jaar gaat de Brabantse de Zuidroute en de nieuwe Westroute lopen. Hero Popkens (57), met vier medailles om zijn nek een ervaren wandelaar, begint als een van de voorlopers volgende week met het verkennen van die route. De andere deelnemers mogen in april.

De inwoner van Winschoten trekt het liefst twee keer per week de wandelschoenen aan om een deel van de route van het Pronkjewailpad te lopen. Altijd alleen. „Heerlijk vind ik dat. Kan je zelf bepalen waar en wanneer je loopt.”

Maar zo samen afsluiten, met een eierbal en een biertje, is toch ook erg mooi. „Ik pak er nog een.”



Wandelaars die Pronkjewailpad uitliepen krijgen een medaille in de Martinikerk in Groningen. FOTO CORNÉ SPARIDAENS